

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

JOURNAL DE LA MUNICIPALITÉ DE VARNA

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА — ORGANE OFFICIEL DE LA MAIRIE — VARNA

Броя 2 лв.

Излиза седмично.

Edition Hebdomadaire

1 н. 2 leva.

Абонаментъ за България:

За година . . . 55 лв.
За 6 месеца . . . 30 лв.

Всичко за вестника се
изпраща чрез
кметството — Варна.

Toute publication et
correspondance doivent
être adressées à la Muni-
cipalité — Varna.

Abonnement pour l'étranger:

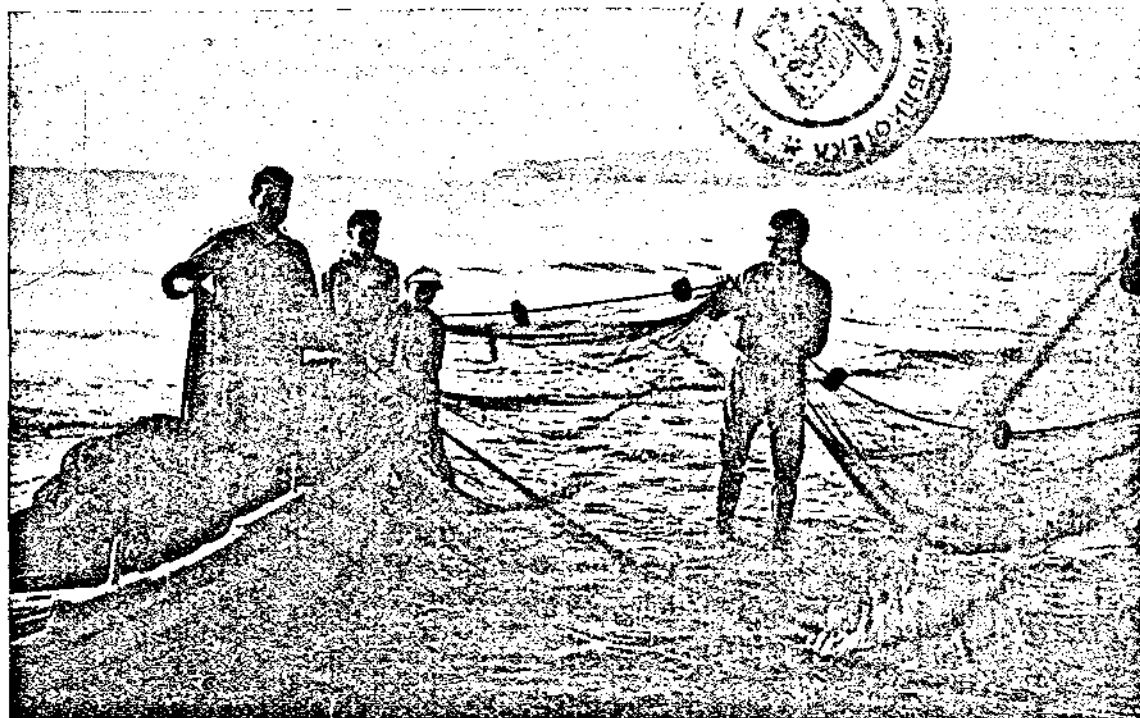
Annuel . . . 110 lv.
Pour 6 mois . . . 60 lv.

Уредникъ: Б. Д. ГЕНЧЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ: Официални по 2.50 лв.
на кв. см. търг. по споразумение.

Redacteur: B. D. GENTCHEFF.

По крайбрежието на Варна. Sur la côte de Varna.

Рибари — Pêcheurs

† АНДРЕЙ ЛЯПЧЕВЪ

— «Единъ юлтъмъ дънеръ се извърти изъ родната земя», бѣха първитѣ юрестни думи на Н. В. Преосвещенство Митрополитъ Стефанъ, казани минута следъ издиханието на маститиятъ българино и държавникъ.

Залъга една юлтъма свѣтла звезда отъ нашето родно небе, ще добавимъ ние

Да. Залъга звезда-та тогава, която страдалната ни Родина имаше най-много нужда отъ свѣтлина, тогава която на обидялата ни и оизнала се отъ разочерования и юрчивини нация тръгива и стръменъ лакатушащъ въ мрака на незнайното бѣждаще пѣтъ, бѣ твой потрѣба на благодатната ѣ свѣтлина.

Роденъ на 30 ноември 1866 г. въ недрата на поробена Македония — гр. Рѣсенъ, по време когато едва про-

блѣсваха първитѣ искрици за народното ни опомнюване, Андрей Ляпчевъ усеща у себе пламъка на любещъ родината си синъ и чрезъ мощното орѣжие на просветата се втурва да ѣ служи. Средното си образование той добива въ Битоля, Солунъ и Пловдивъ, а висшето по държавни науки и финанси — въ Цюрихъ и Парижъ.

Искренъ приятелъ на народа, убеденъ и пламенъ конституционеръ, той бързо бива изведенъ начело въ първитѣ редове на демократическата пар-

тия и презъ 1908 г. въ кабинета на г. Ал. Малиновъ бѣ министъръ на земледѣлието а после и на желѣзницитѣ. Той е единъ отъ юлтъмитѣ виновници за откупването на източнитѣ желѣзници.

Презъ 1918 г. пакъ въ кабинета на г. Малиновъ бѣ министъръ на финанситѣ. На него и само на неговия авторитетъ се дължи Солунското премирие съ сълашенскитѣ войски което ни избави отъ маса неприятности и погроми при нашествието имъ въ наша земя.

На 4 януарий 1926 год. той стана министър-председателъ и министъръ на вътрешнитѣ работи и запази този си постъ до 26 юний 1931 г.

Отъ 1908 г. до последната си минута той бѣше непрѣкъснато народенъ представителъ и като такъвъ, той си бѣ извоювалъ прозвище на маститъ и тактиченъ държавникъ.

Заболѣлъ още като министър-председателъ въ себеотрицателния си стремежъ да служи на Отечеството си, Андрей Ляпчевъ, следъ две юдишна борба въ Германия съ нападналата го болестъ, се завърна сломенъ вече отъ нея, за да склопи очи въ България, на която той тѣй беззавѣтно и съ любовъ служи цѣлъ четвъртъ вѣкъ.

На 6 т. м. въ 7 часа и 32 м. той склопи за винаш очи, напѣтвайки до последния си часъ околнѣ и приятели да служатъ честно и неуморно на България.

Прощавайки се съ приятелитѣ си, той имъ завеща да следватъ курса на разбирателството и на всеотдайното дѣло на Отечеството за извоюване по щастливи бѣжднини.

Андрей Ляпчевъ бѣ юлтъма политическа фигура и той оставя дълбока и незаличима брезда въ нашата политическа история.

Миръ на праха му и вѣчна му паметъ.

Б. Д. Генчевъ

Срѣдни пазарни цени на едро, общо въ Царството, по години и месеци

Години и месеци	Текотилни материални и произведения							
	1 килограмъ					1 метъръ		
	Вълна мѣстна, не- прана	Памукъ суровъ	Пашкули сурови	Вълнени прежди (бъл- гарско флав. к-во)	Памучни прежди	Каботъ	Басма	Вълненъ платъ (мѣстно ка- чество)
л е в а								
1926	63.38	63.32	91.65	225.69	97.28	25.09	28.58	330.21
1927	60.71	54.43	91.18	232.16	85.14	23.73	28.75	345.60
1928	67.72	61.86	77.68	231.43	86.06	22.63	30.36	364.76
1929	74.72	67.88	79.21	237.20	86.56	23.14	31.87	354.33
1930	55.24	46.00	30.96	228.55	70.01	21.85	30.90	305.57
1931	43.13	33.28	30.15	177.40	60.27	19.61	29.15	257.73
1932	41.12	27.31	31.82	155.34	61.85	17.41	27.05	236.83
1933								
I	40.98	28.50	—	152.08	63.52	17.16	26.69	228.65
II	40.98	28.50	—	147.27	63.70	17.15	26.61	228.42
III	40.85	29.00	—	146.59	63.35	17.33	26.75	228.48
IV	40.65	31.00	—	146.50	64.72	17.35	26.86	228.32
V	39.88	32.00	—	146.36	64.07	17.31	26.81	230.89
VI	39.28	33.40	24.90	147.08	64.07	17.31	26.81	231.02

Грозде и гроздовъ сокъ

Питателна храна. Какъ и кои болести лѣкува гроздето.

Гроздето съдържа ценни хранителни вещества и представлява една чудесна храна за здрави и болни. Гроздовата му захарь (15—20%) е най-лесно смилаемата захарь, която бързо преминава въ кръвта, преработва се въ черния дробъ и служи като горителенъ материалъ за сърдцето и мускулитъ. Най-добрата храна на сърдцето е гроздовата

На мостика въ морскитъ бани
Sur le pont des bains de mer

захарь! Тя лѣкува болни сърдца великолепно и често се употребява въ лѣчебната практика въ видъ на инъекции или клизми, или въ видъ на „изкуствена кръвь“ (кюкозенъ серумъ) при кръвоизлияния, диарии и пр. Когато се взема презъ стомаха, тя бързо се всмуква и действа като подкожнитъ ижекции.

Гроздовата захарь има въ всички видове плодове, въ сладкитъ повече, а сжщо и въ мела. Въ по-голямъ количество и въ много приятна форма тя се взема чрезъ гроздето и гроздовия сокъ.

Гроздовиятъ сокъ не обременява толкова стомаха и червата и може да ни служи при много случаи, като „течно грозде“ или „теченъ хлѣбъ“, дори да замѣства млѣкото. Единъ кг. грозде развива 700 калории, 1 литъръ гроздовъ сокъ 800, а единъ литъръ млѣко 700. Винаги можемъ да си приготвимъ прѣсенъ сокъ съ пресичка или чрезъ машинката за плодови сокове. (Такива се приготвятъ въ гр. Казанлъкъ — справка М. Едревъ — агрономството).

Гроздето и гроздовиятъ сокъ съдържатъ малко бѣлтѣчни ($\frac{1}{2}$ —1%), сжщо ценни хранителни соли, витамини, ферменти, ароматни вещества и пр., което увеличава твърде много хранителната и здравословната имъ стойностъ.

Гроздолѣчението отдавна е познато въ другитъ страни. Въ страната на най-хубавитъ и сладки грозда се въвежда едва сега. Всѣки може да си го приложи въ кжщи. Употрѣбява се по 1—3 килограма дневно на нѣколко порции по $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ кило, само грозде или съ хлѣбъ и малко други продукти, споредъ случая. Вмѣсто гроздето може да се употребѣи и гроздовия сокъ — прѣсенъ, пастьоризиранъ или сгъстенъ съ вакумъ, но не и пресѣченъ съ химикали — бензоатъ, салицилатъ и др. Истинско течно грозде е прѣсния сокъ! Съ него се лѣкува запека, стомашни катери, язва, чернодробни и бжбречни болести, подагра, ревматизмъ, главоболъ, сърдечни страдания и др. При заразнитъ болести съ висока температура (тифусъ, пневмония, скарлатина, инфлуенца и пр.) гроздовиятъ сокъ е ценно питие и храна, която укрепва и засилва, храни и възражда организма. То замѣства млѣкото, което

убива апетита, сжщо и разнитъ бульони, които болнитъ не обичатъ да взематъ. Сокътъ може да се смѣсва съ лимоновъ, портокаловъ, ябълковъ и пр.

И така, споредъ случая, трѣбва да се употребѣи грозде или гроздовъ сокъ, но сезонътъ да не сепропуска и всѣки нуждаещъ се отъ гроздолѣчение да го приложи незабавно.

Д-ръ Н. Станчевъ, София.

По случай именния день на Н. В. Царицата сж разменени следнитъ телеграми:

Панайотовъ—Градски кметъ
Варна

Кричимъ.

Искренно благодаря Вамъ, на гражданството и на общинския съветъ за любезнитъ приветствия и пожелания, които ми изказахте за имения ми день.
Иоана.

София — Двореца.
Нейно Величество

Цѣлото Варнен. гражданство днесъ празнува именния день на Ваше Величество, любимата Царица на българския народъ.

По този случай отъ името на гражданството, на Общинския съветъ и отъ мое име поднасямъ на Ваше Величество най-сърдечни поздравления и благопожелания за дълъгъ и щастливъ животъ.

Кметъ П. Панайотовъ.

Окръжна библиотечна сбирка

На 5 и 6 т. м. се състоя въ града ни въ зала „Съединение“ традиционната есенна сбирка на окръжния читалищенъ съюзъ. Присѣстваха делегати отъ почти всички 149 читалища въ окръга и освенъ това много гости отъ града.

Рефератитъ, изнесени съ компетентностъ, вещина и увлекателно слово на г. проф. Ц. Календжиевъ и Ст. Чолаковъ, на г. Катели Поповъ и Никола Монева бѣха изслушани съ голѣмъ интересъ и аklamации, защото засягащи актуелни просѣтни и стопански проблеми, идатъ навреме да отговарятъ на духовната нужда на широкитъ народни маси.

Около Варна — Aux alentours de Varna

Станцията на безжичния телеграфъ въ турското укрепление до с. Франга

Station de la T. S. F. dans la forteresse Turque près du village Franga

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

Приносъ къмъ усъвършенствуването на морското лѣтовище Варна

Общо е мнѣнието че Варна има всички природни заложби за да стане едно първокласно морско лѣтовище съ всеевропейска известностъ. Обаче безспорно е, че само съ природни прелести не може всичко да се постигне. Необходими сж за такава целъ голѣми парични срѣдства, а не помалко и една висока обща култура на население и управа. Но тъкмо тия две основни условия ние не притежаваме и навѣрно за дълго не ще ги имаме.

Ето защо преди да се заловимъ да чертаемъ общия планъ за бждната уредба на нашето морско лѣтовище, ние трѣбва преди всичко да решимъ въпроса.

Можемъ ли да създадемъ съ домашни срѣдства отъ Варна модерно морско лѣтовище въ великоевропейска смисълъ?

На лице ли сж у насъ условията за да създадемъ лѣтовище, което да привлича и да задоволи богати чужденци?

Моето мнѣние е, че на тия въпроси ние трѣбва безъ колебание да отговоримъ отрицателно. Защото ние не притежаваме за сега нищо освѣнъ едни голи бани, море, слънце и хубаво побрѣжие. И друго нищо за нуждитъ и изискванията на богати европейци. Нито тъпкалото на терасата, нито клатливитъ маси и столове на морската градина съ мръсно сервиранитъ си сладоледи, нито жилищнитъ и хотелски неудобства на нашия беденъ градъ могатъ да бждатъ примамка за по-богати и културни чужденци. Ние не можемъ да имъ създадемъ никакви развлѣчения, въ време на дъждъ ние не можемъ да ги въведемъ дори и въ най-скроменъ курсалъ, ние не можемъ да имъ дадемъ и една най-обикновена читалня.

И наистина, ние виждаме, че нѣколкото хиляди чехи, нѣмци, унгарци и поляци, които идватъ да лѣтуватъ тука не принадлежатъ дори и къмъ срѣдната имотна класа въ своето отечество, а мнозинството отъ тѣхъ сж дребни чиновници съ силно ограничени срѣдства.

Ние не трѣбва да надценяваме действителността, а трѣбва ясно да разберемъ, че

Варна може да бжде лѣтовище само отъ втора категория — за срѣднѣ заможни нашенци и чужденци.

Само за твърде далечно бждаще, когато нашата страна ще стѣпи здраво на краката си и ще разцѣфне стопански и културно можемъ да си позволимъ по-смѣла и високопарна фантазия относно свѣтовната слава на Варна като великолепно морско лѣтовище.

Оставяйки на страна големански блѣнове и увлѣчения, ние трѣбва да се стремимъ да създадемъ отъ Варна едно спретнато и комфортно лѣтовище, което да задоволи вкусоветъ и нуждитъ на една прилична и културна публика отъ чужденци и нашенци. За да може да се развие Варна въ такава лѣтовище необходимо е, покрай многото други препорѣжки и нововъведения да се иматъ за ржководство и следнитъ предложения: на първо мѣсто — **цѣлото побрѣжие на варненския заливъ отъ санатория до носъ Галата трѣбва да бжде въ владение и въ грижитъ на варненската община.**

Само притежавайки побрѣжището на цѣлия заливъ Варна ще може да има единъ цѣлостенъ планъ и ще успѣе съразмѣрно да разхвърли своитъ грижи за залесяване, водоснабдяване, укрепяване и разхубавяване на брѣга, за застрояването и благоустройството на цѣлото тѣй вълшебно по природата брѣговище Галатенскиятъ хребетъ ще трѣбва да се залеси и да се превърне въ единъ естественъ паркъ. Той трѣбва въ най-близко бждаще да стане ефтно и леснодостъпно излетно мѣсто, снабдено съ хотели и ресторанти. Защото масивътъ Галата съ своитъ скалисти височини, съ своитъ урви и долища, съ своитъ високи поляни и величествени гледки и къмъ открито море и къмъ мирнитъ води на езерото, сияещи подъ пламтящото небе при залѣзъ — слънце е единъ малкъ надморски свѣтъ, чийто прелести ние още недостатъчно ценимъ.

Варненскиятъ плажъ се слави съ своя чистъ и ситенъ кварцовъ пѣськъ и съ чистото си и бавно вдълбочаващо се дѣно. свободно отъ опасни изненади. Обаче плажътъ на банитъ, който

ние предоставяме на хилядите лътовници дошли в Варна единствено заради морските бани е съвсем недостатъчен, той е твърде къс. Ето защо банският плаж трябва да се разшири и към вълнолома — тук той е по-добър и водата е далеко навътре в морето плитка — и към лътния пристан. Ако вече през последните лъта плажът се чувствуваше тъй много недостатъчен, какво ще бъде, когато при подобро лътовище и при по изгодни стопански условия Варна почне да се посещава от двойно по-вече гости?

Практиката да се раздават между пристана и вълнолома собствени плажове на разни колонии и организации е нерационална и трябва да се изостави още през идното лъто. Защото Варна не трябва да бъде лътовище за разни колонии на слъпи и глухи, на бедни ученици и на благотелски организации. За всички тия колонии има достатъчно място в другите наши морски лътовища като Гйозекент, Анхило, Созопол. Грехът е да се дават цели парцели от най-хубавия плаж на колонии с 20—30 деца, които не се нуждаят за своето морелечение от лукса и шума на варненското лътовище, дето те са принудени да прекарват голъма част от денонщието в града при лоши жилищни условия. Не бива за угода главно на ръководителите на такива колонии да жертвува Варна своето плажово богатство, което тя може и трябва да използва твърде доходно за нуждите на своите добре плащащи лътовници. Пък и другите ни по-второстепенни морски лътовища не бива да се пренебрегват, а тъкмо към тях трябва да се отправят ученическите колонии и благотелните организации.

Морските бани са наистина гордост за Варна. Обаче те са недостатъчни, кабините са твърде малко за да задоволят голъмата навалица през лътото. По плажа към вълнолома трябва да се поставят леки дъсчени кабинки, или платнени шатри, в които бануващите да се събличат. Банската прислуга трябва да бъде добре платена и подбрана, а бакшишите трябва безпощадно да се премахнат, защото те водят до скандална търговия с кабините. Навред да се ока-

чат надписи на няколко езици, с които най-недвусмислено да се забрани всъкакъв бакшиш на прислугата.

В мъжкото и в женското отделение на баните трябва да се уредят **душови бани** с топла сладка вода. По 10—15 души в отделение са достатъчни за да могат лътовниците да се измиват с сапун. Липсата на ефтени и хигиенни топи сладководни бани се чувствува от всички лътовници твърде зле и не бива да се отлага по-вече тяхното създаване.

За да може плажът да се продължи до вълнолома и да се използва и от т. наречената по-добра публика наложително е щото в най-скоро време **устието на градската клоака** да се отведе далеко навътре в морето, към края на вълнолома. От какво грамадно значение за хигиената и чистотата на банския ни район е част по-скоро да се справим с това зло е твърде ясно за всекиго за да не става нужда от доказателства.

За да се засилят лъчебните възможности на нашето лътовище трябва да се уреди един **физикално-терапевтичен институт** — най-добре при баните, снабден с всички снаряди за хидротерапия, електротерапия, механотерапия, масаж и др. с подготвен за целта лъкарски и помощен персонал. Само в такъв случай ще могат да се привлекат по-голъм брой болни, които по край море и слънце ще намърят и по-ходно физикално лъкуване. В такъв случай Варна с право ще носи прозвището **курорт**.

Общинската управа трябва да издържа специално подготвен за баните свой постоянен лъкар, който ще завежда здравнолъчебната служба при баните, ще опътва болните, ще изучава индикациите и резултатите на нашето морелечение и ще има санитарния надзор върху банския район. Този лъкар — таласотерапевт ще трябва да обходи и проучи съответните морски лътовища и курорти в Европа.

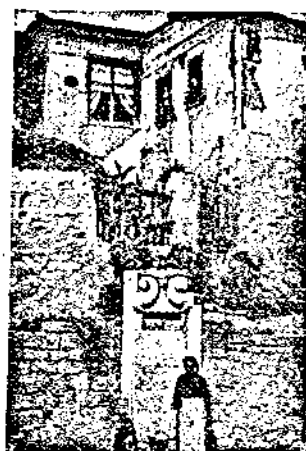
Градът Варна наложително се нуждае в най-близо време да се снабди с една **централна баня** с всички модерни бански снаряди, с вани, души, парно и топовъздушно отделение, басейни. Една плаваща с морска вода ще бъде тъкмо на място в една варненска централна баня. За напред несъмнено ще се наложи да удължим лътовия сезон, който ще започва в началото на юний и ще трае поне до ноември. Обаче без подобна баня за удължаване на сезона мъчно може да се мисли.

На морската градина трябва да се даде по-вече морски характер. В сегашния си вид тя е по-скоро „континентална“ градина и градинският живот в нея е съсредоточен в централната алея, от която морето не се вижда. Откритите гледки към него сега като че ли нарочно се прикриват с бързорасла бръгова растителност — дори и на откритата площ срещу лътния пристан. — Цялото побръжие от казино до гробищата трябва да се освободи за една **набръжна алея**. Можем да се надъваме, че в близко време ще се наложи измъстянето на всички гробища и освободената им площ ще се превърне в парк. — Набръжната алея в лозята ще трябва още значително да се разшири и да се продължи чак до Траката. Изобщо за да имаме изящна уредба и

Стара Варна — Ancienne Varna

Улица—Rue

Чешма—Fontaine

добра грижа за нашите градини и паркове необходимъ ни е единъ **архитектъ-градинарь**, специално школувалъ и обходилъ европейските курорти и паркове. Стръмното бръговище на морската градина и онова на лозята е единъ крайно благодаренъ обектъ за творчески приумици и архипостижения на единъ художникъ—архитектъ—гра-тектурни динарь.

Стопанството св. Константинъ е единъ кжтъ, който може и трѣба да се превърне въ крайморски рай. Единъ добре обмисленъ планъ за бждащото преобразяване на стопанството, при съдействието на вещи техники ще тури началото на единъ прелестенъ **тихъ курортъ** съ голѣмо бждаще. Зеленчуковитѣ градини ще се махнатъ и на мѣстото имъ ще изникнатъ паркове, игрища и фонтани. Никакви продавания и подарявания въ района на стопанството не бива повече да се правятъ. **Съ раздаването на мѣста за почивни домове**

трѣба вече окончателно да се скѣса. Колкото и да сж допринесли за разхубавяването на мѣстността почивнитѣ станции отсамъ санатория, все пакъ тѣ сж една пречка за свободното развитие и използване на стопанственото землище. Практиката да се привличатъ чужденци, като се подаряватъ на чужди държави дори и градове мѣста за построяване на собствени почивни домове е пакостна и напълно безполезна. Сега цѣлото побръжище е заето и обсебено отъ почивнитѣ станции, плажътъ е недостъпенъ за други и когато св. Константинъ привлече по-многобройни лѣтовници тѣ ще се чувствуватъ неприятно стѣснени въ своитѣ движения край самото море. — Хълмищата задъ сегашнитѣ почивни станции могатъ да се превърнатъ въ прекрасенъ паркъ и вълшебни мѣста за разходка съ широка гледка къмъ морето.

Следва

Телеграфни, телефонни, пощенски, колетни, записни такси и пр.

1. Такса на дума за телеграма	1.—
2. За бланка и разписка, на телеграма	0.50
3. Минимална такса за телеграма	11.—
4. Поздравителни телеграми за именни дни, Н. Г., кол. и великденски празници съ 50% намаление, но най-малко	6.—
5. За преписъють телеграма за сжщия градъ	10.—
6. Съобщаване телеграма по телефона	5.—

II. Телефонни такси.

1. За градски разговоръ до 3 минути отъ публични телефонни постове съ абонати и обратно	2.—
2. За отъ градски мрежи едноименни гари	5.—
3. За междуградски разговори въ сжщата околия	10.—
4. За междуградски разговори въ сжщия окръгъ	15.—
5. За междуградски разговори въ съседни окръзи	25.—
6. За междуградски разговори въ несжседни окръзи	35.—
7. За междуградски разговори между 21 и 7 ч. съ 40% намаление, а такива между редакции на в-ци и кореспонденти между 12 и 14 ч. и 19 и 8 ч.—съ 50% намаление.	

III. Пощенски такси.

1. Затворени писма до 20 гр.	2.—
2. Неплатени и недоплатени	4.—
3. Писма за сжщия градъ	1.—
4. Визитни карти, известия за раждане, женитба, смъртъ, покани за събрания	0.50
5. Отворени, прости и илюстрирани писма	1.—
6. В-ци, списания по единично, до 50 гр.	0.10
7. Двойни броеве	0.20
8. Вестници на връзка до 100 гр	0.20
9. Списания на връзки за всѣки брой по	0.10
10. Печатни произведения, дѣлови книжа, фактури, образци отъ стоки до 100 гр.	0.30
11. Такса за покана за в-ци и списания е като оная на вестника или списанието	

12. За препорѣка и обратна разписка по	2.—
13. Писма „по нарочень“—двойна такса на писмото като препорѣчано	
14. Писма „до поискване“, допълнително по	1.—
15. Такси за справки	4.—

IV. Колетни такси.

1. Колетъ до 3 кгр. въ сжщия окръгъ	4.—
2. Колетъ до 3 кгр. въ съседния окръгъ	6.—
3. Колетъ до 3 кгр. презъ съседенъ окръгъ	8.—
4. Колетъ 3—5 кгр. въ сжщия окръгъ	8.—
5. Колетъ 3—5 кгр. въ съседния окръгъ	12.—
6. Колетъ 3—5 кгр. презъ съседния окръгъ	16.—
7. Колетъ 5—10 кгр. въ сжщия окръгъ	12.—
8. Колетъ 5—10 кгр. въ съседния окръгъ	18.—
9. Колетъ 5—10 кгр. презъ съсед. окръгъ	24.—
10. Колетъ 10—15 кгр. въ сжщия окръгъ	16.—
11. Колетъ 10—15 кгр. въ съседния окръгъ	24.—
12. Колетъ 10—15 кгр. въ презъ съсед. окр.	32.—
13. Колетъ 15—20 кгр. въ сжщия окръгъ	40.—
14. Колетъ 15—20 кгр. въ съседния окръгъ	60.—
15. Колетъ 15—20 кгр. въ презъ съсед. окр.	80.—
16. Колетъ надъ 60 см. до 1 м. дължина още	10%.
17. Руло до 2 м.	сжщо
18. За доставка на колетъ вжщи на кгр. по	0.50
19. Пощенска декларация и разписка	1.—
20. Обявена стойностъ на 500 лв. и дробъ	3.—
21. Обявена стойностъ отъ 500—1000 лв.	5.—

Отдѣлението за акцизитъ съ окр. № 22050 отъ 1 т. м. е дало допълнителни подробни наставления по провѣрката и измѣрването на всички останали отъ миналитѣ години вина и ракии възъ основа на пададенитѣ за тази цецъ декларации отъ производителитѣ, като за ония количества, които не се намиратъ на лице и не се докаже съ нуждния документъ, че данѣка е заплатенъ се пристѣпва къмъ принудително събиране на данѣка. Това се извършва възъ основа § 15 „б“ отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за акцизитъ и пр. Д. В. брой 10 отъ 13 VI т. г.

Единъ църковенъ инцидентъ плодъ на провъзгласената отъ Цариградската патриаршия-схизма¹⁾

(Изъ архива на варнен. народ. музей).

Следъ провъзгласяване отъ страна Цариградската патриаршия на схизмата не рѣдко сж ставали инциденти между българи и гърци въ ония градове, дето имало българско и гръцко духовенство. Последното не признавало действителността на таинствата, дори и на неповтаряемитъ, извършвани отъ българското духовенство, като схизматично, повтаряло ги и съ това предизвиквало разни инциденти. Такъвъ е случаятъ за който ще говоримъ подолу.

Варненскиятъ руски вице-консулъ съ писмо № 13 отъ 5 февруарий 1875 г. донася на русенския генераленъ консулъ следното:

М. Г.

Александръ Никаноровичъ,

Имамъ честъ да донеса на Ваше Превъзходителство, че миналата недѣля, свещеникътъ на българския параклисъ въ Варна о. Иванъ, по незнание, кръстилъ повторно младенецъ отъ мъжки полъ, кръстенъ вече два дни по-рано въ единъ отъ гръцкитъ градски храмове.

Презъ миналата година българинътъ Калиноглу се ожени за варненка. Вѣнчането се извършило въ гръцката църква. Преди два месеца имъ се родилъ синъ. Между съпружитъ се почналъ споръ относно храма, въ който трѣбва да се извърши таинството кръщение. Мъжътъ настоявалъ детето да се кръсти въ българския параклисъ отъ български свещеникъ, жената, напротивъ, искала да се кръсти отъ въ единъ гръцкитъ храмове.

Въ отсъствието на мъжа, въ миналия петъкъ, младенецътъ билъ кръстенъ отъ гръцкия свещеникъ въ енорийската църква Панагя (Св. Богородица). Въ сжбота Преосвящениятъ Калиникъ поканилъ при себе си Калиноглу и го съветвалъ да не тревожи понататъкъ съ своитъ настоявания съпругата, указвайки му, между прочемъ, на онова, че Вселенската Църква гледа на българитъ, които не признаватъ надъ себе си духовната властъ на Патриарха, като на схизматици. Тукъ между покаяния и владиката се завързало едно малко състезание. Следва да се забележи, че майката на Калиноглу е настояща гъркиня, царигражданка, и че синъ ѝ Никола добре владѣе гръцки езикъ. Той възразилъ на Преосвещения, че за него думата схизма е непонятна, и като е билъ канонархъ и пѣвецъ, въ продължение на две години, при църквата Св. Николай въ Псоматея — Цариградъ, той видѣлъ, че въ иерархическия редъ при Екзархията се пази сжщия, който и въ Патриаршията, и че Екзархътъ не отрича върху себе си първенството на Вселенския патриархъ прибавяйки, че бидейки добре запознатъ съ богослужението, което се извършва, както въ гръцкитъ църкви, така и въ българскитъ, той не намира решително никаква разлика нито въ молитвитъ и славословията, нито въ чиноположенията и доколкото всичко това неизмѣнно пазятъ българитъ, то той ги признава за православни, вследствие на което нѣма да отсѣжи отъ желанието си да кръсти своя синъ при българитъ. Преосвящениятъ му казалъ, че въ такъвъ случай,

нѣма да има нито сина, нито жената (вѣроятно намекналъ за разводъ). Калиноглу излѣзълъ отъ владиката по-вече отколкото тревоженъ.

Въ недѣля той грабналъ отъ ржцетъ на майката детето и го занелъ въ българския параклисъ въ това време, когато свещеникътъ щѣлъ да кръщава друго новородено дете и кръстилъ двата младенци наедно.

Въ време извършване на таинството кръщение владиката пратилъ да уведомятъ българския свещеникъ, че детето е кръстено, но изпратениятъ влизайки въ двора на параклиса срещналъ познатия нему баша на детето Калиноглу, на когото и съобщилъ поржчката на владиката. А той отъ своя страна не съобщилъ нищо за това на свещеника Ивана.

Тоя е първия случай на повторно кръщение на дете извършенъ въ българския параклисъ. Между другото, обаче, българскитъ свещеници посочватъ на нѣколко подобни повтаряне на кръщения извършвани отъ страна на гръцкитъ свещеници надъ младенци кръстени отъ български свещеници.

Архим. Иннокентий

Организиране ветеринарното дѣло Новиятъ законопроектъ на ветеринарното отдѣление

Съ закриването на Постояннитъ комисии, ветеринарното лѣчебно дѣло въ страната трѣбваше да се поеме изключително отъ м-вото на земледѣлието. Нуждитъ, обаче, наложиха замислянето на единъ специаленъ законопроектъ, съ който да се разреши най-правилно проблемата за организиране ветеринарното лѣчебно дѣло у насъ.

Ветеринарното отдѣление при министерството на земледѣлието вече усилено работи този законопроектъ. Основнитъ му постановления се свеждатъ предимно до начинитъ на безплатно лѣкуване домашния добитъкъ, строежи на лѣчебници въ духа на изискванията на времето и др.

Законопроектътъ наскоро ще бжде окончателно готовъ и ще бжде внесенъ въ Народното събрание.

Заклани животни въ Варнинската общинска кланица презъ м-цъ октомврий т. г.

1. Едъръ рогатъ добитъкъ	1089 гл.	139823 кгр.
2. Дребенъ "	4507 "	59066 "
3. Свини	328 "	30045 "

Всичко 6024 гл. 228934 кгр.

Отъ горнитъ, намерени болни и унищожени:

1. Отъ туберкулоза едри 8 глави	980 кгр.
2. Отъ Съпремия " 1 глава	120 "
3. Отъ Трихина една свиня	58 "
4. Отъ Цистицеюкусъ 1 свиня	56 "
5. Отъ Кахекция 2 овце	18 "
6. Отъ Агония 1 теле	74 "

Унищожени всичко 14 глави 1306 кгр.

Допуснати за консумация 6010 гл. 227628 кгр.

¹⁾ Материали за историята на гр. Варна.

Лѣтувалитѣ презъ този сезонъ чужденци въ Варна

Презъ този сезонъ начиная отъ 19.VI въ Варна сж лѣтували следнитѣ чужденци:

(Продължение отъ миналия брой)

136. Танцошъ Францъ — Будапеща
137. Леонардъ Имерихъ — Будапеща
138. Иосифъ Херинингъ — Виена
139. Лудвикъ Нансъ съ семейството си — Букурещъ
140. Сери Жозефъ съ семейството си —
Колийнъ (Чехия)
141. Фрачискъ Нехиба — Прага
142. Антонъ Алмеръ — Прага
143. Стесия Евраимъ Габезниха — Телъ Авивъ
144. Ема Котукесъ — Телъ Авивъ
145. Юдита Яковлиева — Телъ Авивъ
146. Клара Голденбергъ — Букурещъ
147. Иоханъ Денчъ — Виена
148. Октавиянъ Мошоско — Балчикъ
149. Ашиле Георгъ Сидерикъ — Цариградъ
150. Вилхелмина Ганилъ — Тулча
151. Димитръ М. Николовъ — Тулча
152. Тереза Аммонъ — Остеришъ
153. Алоиза Адолфъ Краусъ — Виена
154. Нобертъ Мехи Всинергъ — Коженица (Полша)
155. Георгъ Попа — Букурещъ
156. Вилхелмъ Лубертъ — Бърно
157. Зезекиня Татянова — Варшава
158. Сайбе Вахитъ — Цариградъ
159. Султана Ионеску — Букурещъ
160. Юлиусъ Тикани — Бърно
161. Жоржъ Файферъ — Будапеща
162. Валтеръ Хербертъ — Сибиу (Ромжния)
163. Юлия Хесъ — Сибиу (Ромжния)
164. Артуръ Зигмундъ — Матрай
165. Сара Леви — Цариградъ
166. Армине Джазмаджиянъ — Парижъ
167. Мария Братункова — Прага
168. Ионъ Абрамовичъ — Букурещъ
169. Ерна Розенбергъ — Прага
170. Д-ръ Алоисъ Шпицъ — Бърно
171. Симеонъ Скиаръ съ съпругата си —
Вирзакъ (Банатъ)
172. Едуардъ Хофманъ съ съпругата си — Прага
173. Иозефъ Агетеръ — Прага
174. Рудолфъ Рада — Прага
175. Зделекъ Миретски — Прага
176. Адолфъ М. Магбоханъ — Прага
177. Иозефъ Пашничекъ — Прага
178. Каренъ Маковитски — Прага
179. Иозефъ Коукалъ — Прага
180. Зденекъ Нешецъ — Прага
181. Максимилианъ Бинтеръ — Шьонбергъ (Чехия)
182. Вилеємъ Дьорфлеръ съ спругата си —
Карлзбагъ
183. Иосифъ Кавка съ съпругата си — Колийнъ
(Чехия)
184. Людвикъ Д-ръ Соевински съ съпругата си —
Виена
185. Иоханъ Паа съ съпругата си — Виена
186. Грьоринъ Марковъ — Прага
187. Мелитина Суха — Прага
188. Алфредъ Рюкауфъ — Чехска Липа (Чехия)
189. Бедрихъ Хаскъ — Бърно
190. Петръ Хиба — Бърно
191. Емма Киршмаеръ — Виена
192. Клара Шродеръ — Виена

193. Д-ръ Густавъ Герстендорферъ съ съпругата си — Виена
194. Вилхелмъ Ферберъ съ съпругата си — Виена
195. Рнъ Андреевичъ Путчисъ — Тисовецъ (Чехия)
196. Халилъ Халилъ съ съпругата си — Цариградъ
197. Ибрямъ Сенихъ съ съпругата си — Цариградъ
198. Ахмедъ Мехмедъ — Цариградъ
199. Себастианъ Дидерихъ — Виена
200. Оскаръ Зириусъ — Братислава
201. Вацлавъ Хруба — Оломоуцъ (Чехия)
202. Иржи Хуранъ съ сестра си — Дашице (Чехия)
203. Иосефъ Костронъ — Оломоуцъ (Чехия)
204. Иоана Фира — Букурещъ
205. Вилхелмъ Мауреръ — Грацъ
206. Юлия Цепенка — Виена

Следва

Новата сточна тарифа на Б. Д. Ж.

Наскоро влѣзе въ сила новата тарифа за превозъ на стоки по Б. Д. Ж., която отмѣнява и замѣнява сегашната тарифа за превозъ на живи животни, стоки и мъртавци съ голѣма и малка бързина по нормалнитѣ и тѣснопѣтни линии отъ 15 ноемврий 1926 г., заедно съ деветѣтъ ѝ допълнения и всички заповѣди, тарифни известия, наставления и предписания по тълкуването и прилагането на тази тарифа.

Новата тарифа се нарича „Тарифа за превозъ на стоки по Б. Д. Ж.“.

Първата частъ на тарифата съдържа постановленията, класификацията и азбучника.

Втората частъ съдържа таблицитѣ съ единичнитѣ такси на редовната тарифа и изключителната тарифа.

Освенъ това къмъ тарифата е изработено и едно приложение, което съдържа особени условия и намаление такси за превозъ на нѣкои предмети въ вътрешно съобщение при износъ и при транзитъ.

Личнитѣ и ипотечни заеми

Внесенъ е въ Нар. събрание законопроектъ, споредъ чл. 1 на който отъ облагитѣ на закона отъ 1927 г. ще се ползуватъ и доброволцитѣ отъ д-во „Сливница“.

До 31 декемврий 1929 г. заемитѣ отпуснати по закона отъ 1927 г. сж безлихвени и всички внесени или удържани суми за лихви се приспадатъ отъ капитала.

Съ сжщитѣ облекчения се ползуватъ и бѣжанцитѣ, получили заемъ за обзавеждане, ако не сж се ползували отъ закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитѣ, като изплащатъ заемитѣ си въ срокъ отъ 10 години, считанъ отъ 1 януарий 1930 г.

Българската землед. банка въ никой случай не връща платенитѣ лихви на ликвидирани заеми или на такива, които биха се ликвидирали следъ приспадането отъ капитала на тоя на внесенитѣ и удържани лихви.

Красотитѣ около Варна Les environs pittoresques de Varna

Аладжа-Монастиръ
Le monastère d'Aladja

Наши артисти

Г-нъ Стоянъ Бъчваровъ
Директоръ-Режисьоръ на Варнен. Общин. Театъръ

ХРОНИКА

Въ свръзка съ утвърждаването бюджета за 1933,934 финан година Кмета г. П. Ю. Панайотовъ придруженъ отъ Държав. подконтрольоръ г. Ил. Христовъ на 5 т. м. вечерята отпътува за столицата.

За свой замѣстникъ е сставилъ пом. кмета г. Ч. Йордановъ.

Промѣни. Съ заповѣдь № 164 § 5 отъ 6 т. м. досегашния Началникъ на Гражданското отдѣление г. Никола Халачевъ е уволненъ и на негово мѣсто е назначенъ г. Хр. Кировъ бившъ дългогодишенъ учителъ и членъ отъ Висшия учебенъ съветъ при Министерството на просвѣщението.

Денатурирането на спирта за горене, за напредъ ще става вмѣсто съ 0.50 на сто съ 0.25 на сто кремонъ алдехитъ, като другитѣ денатурати оставатъ сжитѣ и въ сжщото количество, както до сега.

Постъпления отъ изпъл. дѣла. Презъ изтеклия месецъ октомврий т. г. въ общинската каса сж постъпили 32,363 лв. отъ разни общински изпълнителни дѣла.

Споредъ сведения отъ нашия генераленъ консулъ въ Дрезденъ, пристигналото на тамошния пазаръ българско десертно грозде „Афузъ-али“ било пласирано по 56—50 марки — бруто за нето, докато италианското грозде, пласирано презъ сжщото време, получило цена отъ 36—38 марки — бруто за нето.

Данѣкъ върху сградитѣ. Ирищата финан. 1934-35 год. изтича петгодишния облагателенъ периодъ за данѣкъ върху сградитѣ. Започва новиятъ облагателенъ периодъ, въ който трѣбваше да се извършатъ нови оценки на сградитѣ. Както се съобщи неофициално отъ М-вото на финанситѣ и за новия периодъ ще останатъ сжитѣ оценки на сградитѣ.

Карниернитѣ метериали за индустриални цели. Всички индустриални предприятия, които не се ползватъ съ облаги по закона за насърчение на мѣстната индустрия плащаха въ по-голямъ размѣръ наемно право върху взетитѣ отъ тѣхъ карниерни метериали. Министерството на търговията въ съгласие съ заинтересуванитѣ общини е дало съгласието си наемното право да бжде намалено.

Полезни съвети

— **Не трѣбва** при покупко продажбитѣ да се скрива отъ цената на имота, защото ако е скрита повече, отъ половината му цена, продавачътъ има право да иска унищожение на продажбата. Ако се заведе дѣло за изкупуване, и съдътъ реше да се изкупи имота, той ще бѣде платенъ по цената посочена въ нотариалния актъ. Значи има редъ послѣдствия отъ скриване на цената, които трѣбва да се отбѣгватъ.

— **По стария законъ** (чл. 33) пѣтната тегоба се плащаше отъ всички мъже до 55 год. имъ възраст. Сега възрастта е намалена на 50 год. Отъ тази възраст нагоре се освобождаватъ отъ пѣтна тегоба. Пѣтната тегоба е лична и натурална. Това ще рече, че тя трѣбва да бѣде отбита лично отъ тегобаря, и не може да се отбива нито отъ слугитѣ му, нито отъ наети отъ него лица, нито да се извърши отъ предприемачъ, както до сега можеше. Допуща се само да се отработи пѣтната тегоба отъ членоветѣ на семейството единъ вмѣсто другъ.

— **Съгласно** чл. 89 п. 1 отъ Зак. за градските общини, „сергийното право“ може да се събира само отъ стоки, които се продаватъ на улицитѣ, площадитѣ или пазарищата. Отъ мелницитѣ и гаритѣ, щомъ не спадатъ къмъ тия мѣста, и щомъ общината не позволява да се продаватъ тамъ разни стоки, не може да се събира кринина.

— **Таксата** водно право се опредѣля съразмѣрно изразходваното количество вода и следователно всѣка община е длѣжна да вземе мѣрки при съвременнитѣ технически условия за точното измѣрване изразходваното количество вода и съобразно съ това да опредѣли таксата водно право за да не се водятъ излишни спорове относно размѣра.

— **Винаги**, когато се пренася ракия безъ преносително, има отговорностъ, безразлично отъ кого се пренася тя, за какво е предназначена (дали за проданъ или да се прибере у производителя), отъ какво е произведена — дали отъ свои материали, или е купена. Трѣбва да има преносително свидетелство, даже и когато се пренася собствена ракия отъ едно населено мѣсто въ друго т. е. отъ едно селище въ друго.

— **Наказанията** за заловени въ таенъ вносъ отъ чуждестраненъ произходъ предмети, подлежащи на акцизъ се налагатъ отъ митницитѣ, а не отъ данъчната властъ.

— **Заплатитѣ** на чиновницитѣ могатъ да се секвестриратъ само въ опредѣлениятъ по закона размѣръ. Не може да се удържа отъ заплатата по-голяма частъ отъ тази, която е предвидена въ закона. Тия правила се отнасятъ и до служащи въ държавнитѣ и общински учреждения, така и до всички чиновници и служащи, както въ тия учреждения, така и при общественитѣ, частнитѣ учреждения и частнитѣ лица.

— **Приходитѣ** отъ капитали лихви отъ влогове, отъ заеми, отъ скотови операции, отъ цен-

ни книжа, отъ текущи смѣтки, тантиемитѣ и рѣнитѣ се облагатъ съ 10 на сто данѣкъ.

— **Притежателъ** на платежна заповѣдь, която не се изплаща поради липса на пари, може да поиска дължимитѣ отъ него данѣци да бждатъ приспаднати отъ сумата по платежната заповѣдь. Това става по реда въ наредбата публикувана въ държ. в-къ бр. 117 отъ 25. VIII 1932 г.

— **Годишната** такса върху надписитѣ, която се събира отъ общинитѣ съгласно чл. 88 п. 10 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 67 п. 10 отъ закона за селскитѣ общини се изчислява въ размѣръ 2 и половина на сто вмѣсто 5 на сто върху данѣка занятие и върху дружествата.

— **Право** на обезщетение срещу принудителна безработица се добива, ако работникътъ или служащия е билъ на работа и е участвувалъ съ вноски въ фонда „Обществени осигуровки“, смѣтка „безработица“, най-малко петдесетъ и две седмици презъ течение на две години.

Въ течение на една пълна година осигурениятъ има право на обезщетение най-малко за 12 седмици последователно или съ прекъсвания.

Обезщетението се равнява за безработенъ глава на семейство на шестнадесетъ лева дневно и десетъ лева дневно на всички други.

За данѣка върху занаятиятъ

Министърътъ на финанситѣ г. Стефановъ е подписалъ окръжно съ което нарежда: 1) Данѣкоплатцитѣ, обложени съ данѣкъ занятие върху приходитѣ надъ 40,000 лв., при напускане занаятитѣ си преди 31 декемврий сж задължени да подадатъ декларации въ месеченъ срокъ отъ напускането, за облагане съ данѣкъ занятие върху приходитѣ реализирани отъ занаятиятъ отъ началото на календарната година до деня на прекратяването на занаятиятъ имъ, иначе се облагатъ съ двоенъ размѣръ. 2) Обложенитъ съ патентъ данѣкоплатци сж длѣжни да заявятъ за напускане на занаята си. Отъ напустнали занаятието си презъ дадено полугодие и заявили на данѣчния началникъ презъ сжщото полугодие, не следва да се събира данѣкъ (патентъ) за следващото полугодие.

3. Прекратилитѣ занаятието си презъ септемврий или мартъ сж длѣжни най-късно до 1 месецъ отъ датата на прекратяването да заявятъ въ данѣчното управление, иначе отъ тѣхъ се събира патентъ и за следващото полугодие.

Такситѣ на тютюнитѣ събирани отъ общинитѣ при снабдяване на търговцитѣ съ прен. свидетелства за тютюнъ съгласно окръжното № 8326 отъ 29 V. т. г. на министерството на В. Р. Н. З. до окр. управления при утвърждаване на общинскитѣ бюджети да бждатъ максимумъ до 2 лв. за всѣко преносително свидетелство.

Варненския общински театъръ

Огнище на всѣкакъвъ културенъ подеиъ и на всѣко просвѣтно начало, Варна още въ първѣтъ години следъ нашето освобождение се сдобива съ удобна и обширна за времето и рѣстѣта си общинска зала т. н. „Съединение“, въ която започватъ да развиватъ своитѣ дарования млади и напредничави любителски градски сили, изключително изъ срѣдата на учащата се младежъ и младото ни още тогава чиновническо тѣло.

С. Георгиева (Сийка Пенкова).

Тамъ бѣ първия храмъ въ който започна да се служи на изкуството. Отъ този малъкъ маякъ проблѣснаха първитѣ светли лъчи на нашето градско художествено сѣтиво.

Г. Георгиевъ (Алексан. Недковъ).

Следвайки пътя на войнитѣ, гражданството и градската управа презъ 1909 г. започнаха строежа

Е. Громова (Мара).

Тукъ подъ низкия покривъ на зала „Съединение“ не рѣдко сж се изтрѣгвали горестни въздишки и лѣли потоци топли сълзи отъ чувствителното варненско гражданство предъ трагичнитѣ картини и образи рисуванни отъ любителитѣ ни тогава артисти въ трагедитѣ Геновева, Райна — княгиня, Иванко — убиеца и др.

Колко възторгъ и колко радостъ сж изпитани тамъ отъ обичащото напредѣка нашо гражданство слушайки сочинитѣ народни пѣсни пѣни отъ градския хоръ или свирени отъ тамбурашкия оркестръ.

Отъ тамъ плеада наши голѣми днесъ народни артисти, музиканти, пѣвци и композитори получиха своето начало и първо просвещение.

прогреса, още преди войнитѣ, гражданството и градската управа презъ 1909 г. започнаха строежа на една монументална театрална сграда. Войнитѣ отвлѣкоха вниманието и отнеха средствата за довършването на този културно-просветенъ храмъ, но и не го отнесоха въ прашнитѣ лавици на забравата.

Тутакси следъ свършването на голѣмата война, колкото и покрушено да бѣ варненското гражданство, колкото и западнало икономически, то все пакъ

дѣлеше левче по левче отъ своя сухъ залѣкъ за да доизгради театъра си.

Гражданството и артиститѣ отъ играещия тогава подъ режисурата на г. Ст. Бѣчваровъ, Ив. Яневъ и др. общински театъръ въ зала „Съединение“, неуморно трупаха тухла по тухла и греда по греда върху недовършената театрална сграда, докато най-после миналата година тя бѣ привършена и тържествено осветена и открита.

Н. Гандевъ (Пенковъ).

Отъ плода на толкова упоритъ и непосилени трудъ бѣ съграденъ втория по голѣмина, красота, кокетство и удобства театъръ въ България — изникна една гордостъ за Варна и за театралния ни напредѣкъ.

Днесъ вече Варна стои високо надъ общото народно театрално ниво не само у насъ, но и спрѣмо още много други сѣседни намъ страни.

На варненската сцена вече сж пиеси съ всесвѣтска слава отъ гениални творци и тѣ се изнасятъ съ বেশината на опитни и даровити майстори.

Но на варненската сцена не сж забравени и роднитѣ наши творения рисуващи далечното и близко наше минало, нашитѣ народни обичаи, характеръ и духъ.

Отъ нѣколко дена на нашата сцена е пиесата **ВОЙНА и ХОРА** — отъ г. Лука Говедаровъ.

Безъ да претендираме за голѣми познавачи на театралното изкуство, ние намираме че тази пиеса, имаща за сюжетъ днитѣ преди, презъ и следъ голѣмата общоевропейска война, дава типично и реално описание на недавнатитѣ наши преживѣлици. Въ нея, автора непристореено и напълно натурално рисува болкитѣ и страданията на народа чи на и задъ фронта, като описва съ свойствена вещьина и хищнитѣ поплъзновения за бързо забогатяване на лоши български синове — народни изедници.

Керановъ (Майоръ Сзвовъ).

Всѣки преживѣлѣ тия събития българинъ въ тази тѣй хубава и висока по духъ пиеса, намира своя образъ и преживѣва отново това страховтно и тѣй тъжно минало.

Мечтитѣ на две влюбени млади сърдца Александъръ Недковъ и Сийка Пенкова (Г. Георгиевъ и С. Георгиева) за единъ тихъ и скромненъ сѣмѣненъ животъ, се сблѣскаватъ съ

тия на лѣковѣрната и тшеславна Мара (Е. Громова) дираща разкоша и разточителството, които намира чрезъ брака си съ закоравялия и безсъвестенъ спекулантъ и аферистъ Страшимиръ Йончевъ (Ив. Георгиевъ) съдружникъ на подобния му Спасъ Марковъ (Ив. Яневъ).

На бойното поле сж сжчинскитѣ образи на старшия офицеръ—дружиненъ командиръ Майоръ Савовъ (Керановъ) и младитѣ офицери: Петровъ (Караламбовъ), капитанъ Денчевъ (Диневъ) подпор. Александъръ Недковъ (Г. Георгиевъ) и др.

М. Георгиевъ (застарѣлъ запасень войникъ).

Тукъ е и истенския типъ на застарѣлия войникъ (Богдановъ) съ цѣ ата му наивностъ и простота.

Не липсва и флегматичния и вечно шеговито закачливъ безобиденъ типъ на дружинния лѣкаръ—старъ ергенъ (Громовъ).

На сцената е и добрия българинъ Пенковъ (Н. Гандевъ) който напълно съзнава страхотитѣ отъ преживѣваща война и нейнитѣ послѣдствия и когото не блязнятъ незаконнитѣ тлъ-

сти печалби трупани върху коститѣ на падащитѣ по браннитѣ поля български герои.

Г. Громовъ (дружинния лѣкаръ).

раздробление и блуждае изъ чужди за нацията ни догми и ери, пиесата Война и хора идва да ни даде ценни поуки отъ недавнашното ни минало и да ни прикани къмъ повече спокойствие, търпение и единодушие.

Участвуващитѣ артисти въ тази тъй поучителна пиеса, напълно даватъ онова което е рисувалъ автора и личи че и тѣ истенски преживѣватъ, презъ време на играта, ролитѣ си.

Ние идемъ да благодаримъ тѣмъ и на Директора г-нъ Ст. Бъчваровъ и да имъ пожелаемъ бодростъ и успѣхи.

Б. Д. Генчевъ

Б. Д. Генчевъ

Съюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ

Използувахъ пребиваването си въ Столицата за да посета и отгости се запознай съ централата на тази организация.

Мислехъ че на посочения ми адресъ ул. Алабинска № 30, ще намѣря една стаичка съ 2—3 най-много маси, една етажерка натрупана съ неподвързани книги и върху тѣхъ — метнати шапкитѣ и балтонитѣ на председателя и секретаря.

Изкачвамъ се по стълбитѣ на първия етажъ и питамъ разсилния на вратитѣ.

— Тука е, заповѣдайте Господине, и широко ми отворя за да влѣза.

Бѣхъ въведенъ въ единъ голѣмъ кабинетъ, въ който не би се срамиръ да работи единъ министъръ — кабинета на председателя на съюза г. Г. Гиздовъ.

Обяснихъ му цельта на посещението си, като му загатнахъ че въ Варна се вдига доста шумъ напоследъкъ около дружеството на инвалидитѣ.

Не скрихъ, че съмъ участвувалъ и въ двѣтъ войни, че съмъ виждалъ какъ млади и здрави хора за минутка ставатъ инвалиди и че на тѣхния съюзъ гледамъ съ всичкото уважение, каквото заслужаватъ хора които съ радостъ лѣха кръвта си за Отецеството.

Следъ като ме изслуша, председателя стана и ме покани да обходимъ всички стаи въ които се помѣщава съюзътъ. Въ съседния му кабинетъ ме запозна съ г-да Паскалевъ, Консуловъ и Луповъ, членове отъ централната управа на съюзътъ. Следъ това отъ една въ друга обходимъ около десетина стаи. Въ всички работѣха по 2—3 чиновници: секретари, касиери, контролѣри, архивари, експе-

дитори, писари, делегати на Военното м-во и пр. Седемъ-осемъ пишуци машини непрекъснато тракаха.

Навсѣкжде редъ, порядъкъ и трудъ.

Личеше по всичко че се бърза за нѣщо.

Полжобопитствувахъ. — Предстоялъ конгресъ, който тази година билъ тържественъ поради 20 годишнината отъ завършването на Балканската война и 15 год. отъ общеевропейската.

Въ салонитѣ и чакалната непрестанно идваха инвалиди.

По лицата на всички се четеше готовността за отпразднуването на конгреса. Това бѣха хора които още носеха у себе си духа на храбрия и безгранично любещъ родината си български войникъ.

Върнахме се наново въ кабинета на председателя, кждето ме чакаше друга изненада:

— Жезълътъ който съюза приготвилъ да поднесе на Н. В. Царя, обсипанъ съ много скъпоценни камъни, комплектованъ отъ 4 златни пръстена олицетворяващи чрезъ съответни изображения поробенитѣ: Македония, Добруджа, Тракия и западнитѣ покрайнини. Съ прѣстъ отъ тия четири заробени земи бѣше пълненъ всѣки прѣстенъ.

Останахъ твърде удивенъ!

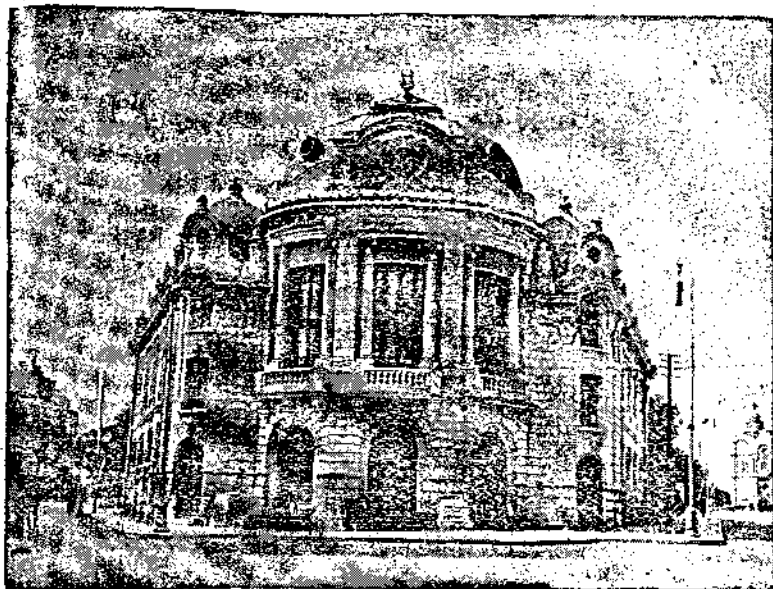
Хората които войнитѣ направиха инвалиди, вдовици, сираци и т. н. забравятъ своето нещастие и сж се отдали на всеобщата любовъ по останалия въ робство братъ—робъ, въ любовъ и служба на Отечество и Царь.

Какъвъ урокъ!... Какъвъ примѣръ ни даватъ тѣ!...

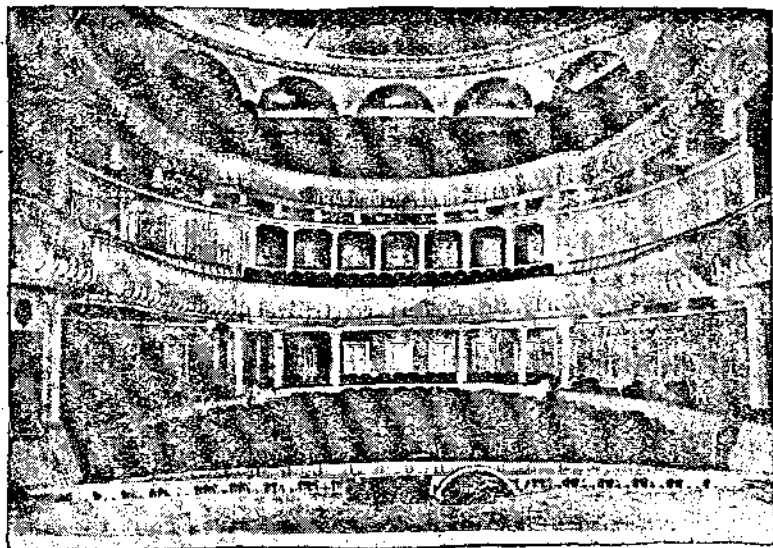
Единъ народъ, който има такива синове и дѣщери, него бждащето ще възнагради.

Хвала Ви герои!

Сградата на Варненския Общински Театъръ

Външенъ видъ

Часть отъ вътрешността

За подпомогане на безработникъ

Използуване на труда имъ за обществени постройки.

За да се облекчи положението на безработникъ, отъ една страна и за да се подпомогне строежа на обществени сгради — отъ друга, Дирекцията на труда за напредъ ще дава разрешение на безработни, които се ползватъ отъ фонда „Безработоца“, да влагатъ своя трудъ за изграждане на обществени постройки срещу едно малко възнаграждение и да продължаватъ да получаватъ следващитъ имъ се помощи отъ Дирекцията.

Тази година е отбелезанъ първиятъ такъвъ случай при строежа на читалищна сграда въ гр. Пашмакли. Въ постройката сж ангажирани безработни, които получаватъ своитъ помощи отъ фонда при Дирекцията на труда. Срещу тяхната работа по строежа, читалището имъ заплаща по 4—5 лева дневно.

Тази система занаяпредъ ще бже практикувана широко.

Търговскитъ ни връзки съ Италия

Срещата съ италианския пратеникъ г. Казалини

Тия дни се е състояла продължителна среща между началника на отделение „Търговия“ при М-вото на търговията г. Д-ръ Калиновъ и италианския пратеникъ г. Казалини. Обсждени сж били възможноститъ за увеличаване на нашия вносъ въ Италия. Говорено е било и за артикулитъ, които могатъ да бждатъ обектъ на търговия между двестъ страни.

Ще бждатъ обмислени и възможноститъ за създаване редовенъ стокообмѣна между Италия и България чрезъ сключването на редовенъ търговски договоръ.

Външната търговия на България

презъ м. октомврий т. г.

Предварителни официални сведения

Вносътъ

Презъ октомврий т. г. е възлѣзълъ на 21.595 тона различни стоки на обща стойностъ 168 мил. лв., или съ 522 тона за 13 мил. лв. въ повече отъ вноса презъ септемврий т. г. и съ 4.298 тона за 115.3 мил. лв. въ по-малко отъ вноса презъ месецъ октомврий 1932 г.

Износътъ

презъ месецъ октомврий т. г. е възлѣзълъ на 54.983 тона различни стоки на обща стойностъ 313.7 мил. лв., или съ 6.735 тона за 54.5 мил. лв. въ повече отъ износа презъ септемврий т. г. и съ 1.504 тона за 45.9 мил. лв. въ по-малко отъ износа презъ м. октомври 1932 год.

Търговскиятъ балансъ

за октомврий т. г. е приключенъ съ едно активно салдо отъ 145.7 мил. лв. срещу 76.3 мил. лв. активъ презъ сжщия месецъ на миналата година. Благоприятенъ е търговския балансъ и за изтеклитъ 10 месеца на тази година, понеже се е приключилъ съ единъ активенъ остатъкъ отъ 432.6 мил. лв. срещу пасива отъ 261.3 мил. лв. презъ сжщитъ месеци на миналата 1932 година.

Законопроектътъ за индустрията. Въ М-вото на търговията се преглежда за последенъ пътъ законопроекта за индустрията, който ще бже врженъ на г. министъръ Гичевъ къмъ срѣдата на този месецъ, за да бже докладванъ въ министерския съветъ.

Прилагането на закона за физическото възпитание. Изпратенъ е въ Двореца указа за одобряване на правилника за прилагане закона за физическото възпитание. Прилагането на закона ще започне въ неговата пълнота веднага следъ одобряването на правилника.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 10 октомври 1933 г.

Заседанието се откри въ 4 ч. и 50 м. сл.об.

Кмета г. П. Ю. Панайотовъ докладва бюджета за фин. 1933—1934 г. на второ четене параграфъ по параграфъ, като предварително се разглежда § 3. п. 1. отъ разход. частъ — заплати на общин. служащи възлизащи на 10,700,000 лв.

Направенитъ изменения по щатната таблица отъ бюджет. комисия сж:

Решение на I бюджетарна комисия

Въ сѣдеб. отд. бѣ предвидена длъжността пом. юристъ-консултъ, а тая на дѣловодителя се съкращава.

Въ държ. контр. бѣше предвиденъ писаръ като не се назначава надничари.

Въ архитек. служба — надничаритъ се увеличаватъ съ още единъ вмѣсто майсторъ-зидаръ, понеже отъ 2 год. тази служба е незаета;

Въ санитар. отд. — Длъжността домакинъ — надзирателъ по чистотата се преименува на заведующъ службата по чистотата;

Въ химич. лаборатория — Длъжността химикъ-стажантъ въ бюджета на бившия кметъ Брусевъ не е била предвидена но бюдж. комисия я е предвидела;

Въ гор. отд. — Бюджетарната комисия е увеличила стражаритъ отъ 8 на 10 души;

Въ общ. театръ — Предвиждатъ се 1 огняръ и 1 електро-монтъоръ, а вмѣсто това § по разхода за издръжка театра се намалява съответно.

Въ лозар. отд. Възстановява се длъжността старши полски стражаръ.

Въ ветеринар. отд. — предвижда се на ветир. лѣкари по 1000 лв. мес. възнаграждение понеже не имъ се разрешава частна практика.

Решение на II бюджетарна комисия

Заплатитъ на служащитъ при водно-канализационното отдѣление се вписватъ въ бюджета само до 1.VII. н. г. следъ която дата това отдѣление се обособи въ отдѣлно общ. стопанство, а на служащитъ при цѣтнитъ градини и курортното бюро се предвижда заплата само до 1. I. 1934 г. понеже се проектира следъ тази дата тия служби да се отдѣлятъ въ отдѣлно общ. стопанство;

Въ сѣд. отд. — Се заличи пом. юристъ-консулта като излишна длъжностъ, понеже изпълн. дѣла сж спрѣни, като си остава старото положение;

Въ държ. контролство — Заличи се проектираната длъжностъ писаръ понеже следъ отдѣлянето на две стопанства, работата тамъ е значително намалела;

Въ касовата служба — По сжщитъ съображения длъжността пом. бирникъ става счетоводителъ;

Въ технич. дирекция — Предвижда се единъ раздавачъ и единъ прислужникъ които по рано погрѣшно сж се числили въ водно-канал. отдѣл.

Въ химич. лабар. — Длъжността химикъ-стажантъ се преименува на химикъ-лаборантъ;

Въ гор. отд. — На общ. лѣсничей се предвижда 900 лв. месечно безотчетни пари по нареждане на М-вото на Землед. и Държ. Имоти;

Въ лозар. отдѣл. — Закрива се длъжността на единъ техничъ-овощаръ, а се възстановява тази на старши полски стражаръ;

С. Георгиевъ иска да се заличи длъжността домакинъ на театра понеже е вакантна и понеже службата му се изпълнява отъ общин. домакинъ, на което кмета отговори че е заличена;

Д-ръ Неновъ заяви че тѣхната група била противъ всѣкакви съкращения и че настоява да се възстанови химикъ-стажантъ въ химич. лабаратория понеже ако заболялъ химика не ще имало кой да го замѣсти. Той декларира че не е противъ общ. интереси но че икономии можело да се направятъ отъ друго мѣсто, като не се създаватъ безработни. Освенъ това, той предлага този § да се увеличи на 13 мил. лв., като заплатитъ се направятъ съ минимумъ 3 хиляди и максимумъ 5 хиляди лв., на което кмета възрази че заплатитъ сж съобразно щатнитъ таблици.

С. Георгиевъ твърди че длъжността пом. юристъ-консултъ неоснователно се закрива защото спирането на изпълн. дѣла се отнася само за взимания до края на 1930 г. и че общината има маса такива и следъ тази дата, които трѣбва да се събиратъ;

Хр. Теохаровъ настоява да се запази счетоводителя при касата.

Хр. Мирски иска да знае при този щатенъ персоналъ ще има ли пакъ надничари, понеже сега е било време да се предвидятъ всички служби за да нѣма вече надничари, а сжщо така, намира че персонала при финан. отд. билъ много тежъкъ.

Кмета П. Ю. Панайотовъ отговори че смѣта да нѣма надничари и че сега въ интереса на службата не е направено чувствително намаление но че за въ бѣдаще ще се направятъ такива като се слоятъ нѣкои служби.

Ж. Желябовъ. Заяви че се присъединява къмъ това на Хр. Теохаровъ за счетоводителъ при касата.

П. Стояновъ заяви че тѣхната група подържа мнението на бюджетарната комисия, тъй като при наличността на една добре уредена противобѣсна станция тукъ нѣма рискъ за химич. лабаратория да остане въ случай на болестъ безъ химикъ.

Кмета обясни че се заличава химикъ-стажантъ а се предвижда химикъ-лаборантъ.

П. Стояновъ обясни че химика за който ста-

ва дума трѣбва да бѣде вишистъ и истенски помощникъ на титуляра, следователно трѣбва да се предвиди лаборантъ.

Ив. Давидовъ припомни че когато химика е правилъ доклада си е искалъ да му се предвиди лаборантъ-техникъ за да му помага само.

Кмета — обяви че се съгласява съ това искане на химика.

Г. Вартанянъ настоява да се запази счетоводителя при касата.

Ан. Петровъ обясни че съ обособяването на стопанството за вода и каналъ работата въ касата е значително намегляла и че следвало да се направятъ тамъ и други съкращения, а така сѣщо и въ статистическото отд. кждето персонала билъ голѣмъ.

Кмета П. Ю. Панайтовъ констатира че отъ изказалитѣ се общински съветници сж се очертали 4 предложения, които ще подложатъ на гласуване:

1. На Хр. Теохаровъ и Вартанянъ за счетоводителъ при касата;

2. На Д-ръ Неновъ да не се предвиждатъ

никакви съкращения като кредита по този § се увеличи на 13 мил. лв. и като заплатитѣ бждатъ между 3 и 5 хил. лв.

3. На С. Георгиевъ за пом. юристъ-консултъ и

4. На бюджетарната комисия и пост. присѣствие — да остане кредита по този § толкова колкото е предвиденъ отъ комисията и щатнитѣ таблици съ измѣнение само на техникъ-лаборантъ.

Ж. Желябовъ намира че предложението на Д-ръ Неновъ относително размѣритѣ на заплатитѣ е незаконно и че не следва да се слага на гласуване;

А. Гачевъ заяви че тѣхъ не ги интересуватъ буржуазнитѣ закони и настоява предложението на Д-ръ Неновъ да се гласува.

Кмето П. Ю. Панайтовъ сложи на гласуване 1) предложението на Хр. Теохаровъ — болшинство; 2) предложението на Д-ръ Неновъ — меншинство; 3) предложението на С. Георгиевъ — меншинство и 4) предложението на бюджетарната комисия и пост. присѣствие — болшинство.

Прие се § 3 п. 1. съ кредитъ 10,700,000 лв. съгласно мнението на бюджетарната комисия.

(следва)

Презъ м. октомврий т. г. сж постипили следнитѣ суми въ общинската каса

Отъ Морски бани	223,824	лв.
„ Общин. гори	3,370	„
„ Цветни градини	3,075	„
„ Лозовъ разсадникъ	35,228	„
„ Скотобойната	278,912	„
„ Вода (недобори)	140,086	„
„ Каналъ (недобори)	49,944	„
„ Електричество (недобори)	3,016	„
„ Общински оборъ	626	„
„ Житна борса	36,957	„
„ Амбулаториитѣ	11,620	„
„ Гробищата	5,460	„
„ Трудова повиностъ	37,395	„
„ Благоустройство	72,322	„
„ Смѣтъ	399,233	„
„ Падарско право	96,680	„
„ Лихви	226,029	„
„ Наеми	206,982	„
„ Такси	453,176	„
„ Глоби	26,986	„
„ Помощи	5,000	„
„ Стопан. „Св. Константинъ“	10,519	„
„ Данъци	2,703,300	„
„ Разни прихода-разходи	66,831	„
„ Акцизъ	99,135	„
„ Курортъ	3,530	„
„ Предприятия	191,675	„
Всичко	5,386,958	„

Варненско градско общинско управление

Обявление

№ 22262

Варна, 20 ноемврий 1933 г.

Обявява се на интересующитѣ, че въ срѣда 15 того отъ 9 часа пр. обѣдъ въ Варненски общински лозовъ разсадникъ ще се произведе спазаряване продажба по доброволно съгласие на около 6,000 кгр. грозде — износенъ сортъ димятъ отъ лозята на общинския лозовъ разсадникъ и манастира „Св. Константинъ“.

Първоначална цена на килограмъ се определя отъ спазарителна комисия.

За правоучаствование 5,000 лева въ банково удостоверение.

Всички разноси, като гербъ, публикации, данъци и пр. сж за смѣтка на купувача.

Отъ общината

Янѣте грозде!

Пийте гроздовъ сокъ!

Молимъ г. г. абонатитѣ които не сж си изплатили абонамента, да сторятъ това при първа покана отъ натоварения общински чиновникъ.

Обяснителни бележки

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ въ градъ Варна.

175. Пиротъ Градъ въ западна България при който стана ожесточено сражение на 28.XI.1885 г. между сѣрби и българи и кждѣто сѣрбитѣ бяха отблъснати.

176. Плѣвентъ Градъ, при който станаха най голѣми сражения презъ освободителната война. Тукъ има направенъ паркъ мавзолей (гробница) на падналитѣ за свободата ни.

177. Плиска Първа столица на България основана отъ ханъ Аспаруха, северно отъ Каспианъ. Тамъ сж разкрити основитѣ на малкия и голѣмия дворецъ и на две черкви базилики.

178. Полковникъ Минковъ Командиръ на 8-й пех. Приморски на Н. Ц. В. К. М. Л. Полкъ презъ войната 1915—18 г. съ който участвува въ боеветѣ за освобождението на гр. Добричъ и при нощна атака водена лично отъ него при с. Геленджикъ въ която бе раненъ и впоследствие умрѣ отъ усложнение на ранитѣ си въ София. Активенъ участникъ е въ боеветѣ при Добричъ съ успѣшнитѣ действия при който и той плати своята данъ за спасяването на гр. Варна отъ неприятелско нашествие.

179. Полковникъ Свѣщаровъ Командиръ на 8-й пех. Приморски на Н. Ц. В. К. М. Л. Полкъ презъ войната 1915—18 г. беззаветно храбъръ и честенъ. Въ най-критичния моментъ на генералната офанзива на линията Кубадинъ — Топрахи-саръ, той сполучи да извърши пробивъ въ позицията на противника и съ решителния ударъ който му нанесе, да сломи неговия духъ и го обърна въ паническо бѣгство. Винаги въ първитѣ линии между своитѣ любими войници той падна убитъ при с. Назарча отъ кждето е пренесенъ и погребенъ въ гр. Варна. Служилъ е дълго въ редоветѣ на Приморския полкъ и умрѣ като такъвъ.

180. Подполковникъ А. Поповъ Командиръ на дружина отъ 8 пех. Приморски на Н. Ц. В. К. М. Л. Полкъ въ войната 1912—13 г. беззаветно храбъръ и любимъ началникъ, всѣкога примѣръ за подражание на своитѣ подчинени. Макаръ раненъ той продължава да води своята дружина всѣкога пропитъ отъ истински бащински чувства къмъ своитѣ подчинени, загина храбро при удара на ножъ, въ окопитѣ на противника въ боя при с. Караагачъ—Тракия.

181. Попъ Харитонъ Воевода отъ Търнов. Револ. Окржгъ. При възстанието водилъ 9 дни сражение въ Дръновския манастиръ и юнашки загиналъ за родината.

182. Пресвѣтеръ Григорий Писателъ презъ Симеоново време; надзирателъ на черк. храмове. Въ неговитѣ произведения се забелязватъ значителни кждове отъ свѣтски характеръ.

183. Пресвѣтеръ Козма Писателъ презъ време на Петра и Самуила. Ревностенъ борецъ срещу появилитѣ се въ България секти, особено противъ богомитѣ, ала въ произведенията му се съдържатъ важни свидетелства и за низкото умствено и нравствено състояние на православното българ. духовенство и болярство.

184. Преславъ Стара столица на България презъ Симеоново време.

185. Прѣспа Известенъ като стара столица и крепостъ на западното Българско царство 963 г. при Царъ Самуила.

186. П. Ю. Тодоровъ (1879—1916 г.) Родомъ отъ Елена. Съвременникъ на П. П. Славейковъ. Като него обича народното творчество. Отъ него черпи мотивитѣ и сюжетитѣ на своитѣ „идилии“ и „драми“. Въ своитѣ произв. той описва невиннитѣ радости и скѣрби на селянина, неговия близкъ до природата животъ. Произведенията му сж написани на народенъ българ. езикъ. Умрѣлъ е 37 годишенъ въ чужбина.

187. Разградъ Градъ въ североизточна България съ 16,000 жители.

188. Райко Блъсковъ Учителъ и писателъ. Издавалъ е редица „Духовни книжки“ (Болградъ 1864 г. и първото българ. педагогическо списание „училище“ (въ Букурещъ и Русе), основателъ на I вългарска печатница въ Варна. Роденъ въ Шуменъ.

189. Райко Поповичъ Български писателъ и учителъ — еленистъ уреждалъ училища въ Котелъ и Карлово.

190. Раковски Георги Раковски роденъ въ Котелъ. Поетъ и революционеръ. Организаторъ на чета по нашето освобождение. Презъ 1862 г. съ чета отъ 2000 души участвува по освобождението на Бѣлградъ. Починалъ въ Букурещъ 1867 година.

191. Ради Мавридовъ Родомъ отъ Шуменъ единъ отъ първоначалнитѣ дейци по възраждането на българщината въ Варна, училищенъ настоятелъ и пожертвувателъ за подържане първото българско училище въ Варна.